

บทคัดย่อ

การศึกษาเรื่อง “การประเมินต้นทุนที่ใช้ในการยื่นแบบชำระภาษีระหว่างการยื่นแบบที่สำนักงานสรรพากรสาขา กับการยื่นแบบผ่านเครือข่ายอินเทอร์เน็ต กรณีศึกษา เขตตลิ่งชัน” มีความมุ่งหมายที่จะศึกษาเพื่อให้ทราบถึงต้นทุนที่ใช้ไปในการยื่นแบบ ภ.ง.ด.90 –91 และ ภ.ง.ด.50 ของผู้ยื่นแบบและดูว่าต้นทุนมีผลต่อการตัดสินใจในการเลือกวิธีการยื่นแบบของผู้เสียภาษีอย่างไร

ผลการศึกษาในส่วนของ ภ.ง.ด.90- 91 พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถาม ส่วนใหญ่จะมีการศึกษาอยู่ในระดับปริญญาตรี โดยจะมีเงิน เดือนอยู่ระหว่าง 10,001 – 20,000 บาท โดยส่วนใหญ่จะมีระยะห่างจากที่ทำงานกับสำนักงานสรรพากรสาขาตลิ่งชันไม่เกิน 10 กิโลเมตร โดยในปี 2548 มีแนวโน้มที่จะยื่นแบบผ่านเครือข่ายอินเทอร์เน็ตมากขึ้นจากปี 2547 อย่างเห็นได้ชัด โดยเมื่อทำการคำนวณต้นทุนแล้วพบว่า ต้นทุนโดยเฉลี่ยที่ผู้ยื่นแบบใช้ไปสำหรับยื่นแบบที่สำนักงานสรรพากร สาขาตลิ่งชัน นั้นจะมีค่าประมาณ 138.81 บาท ในขณะที่ต้นทุนโดยเฉลี่ยที่ผู้ยื่นแบบใช้ไปสำหรับยื่นแบบผ่านเครือข่ายอินเทอร์เน็ตนั้นจะมีค่าประมาณ 49.30 บาท ซึ่งผลที่ได้จากการศึกษาทำให้สรุปได้ว่า การตัดสินใจของผู้ยื่นแบบจะคำนึงถึง ค่าใช้จ่ายที่จะต้องจ่ายไปเป็นสำคัญ โดยจะเลือกวิธีการที่ทำให้เสียค่าใช้จ่ายที่ต่ำที่สุดเนื่องจากถือว่าเป็นต้นทุนที่จะต้องใช้ไปเพื่อทำการยื่นแบบ เป็นหลักร่วมกับปัจจัยอื่นๆเป็นตัวตัดสินใจวิธีการยื่นแบบ

ผลการศึกษาในส่วนของ ภ.ง.ด.50 พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่จะมีการศึกษาอยู่ในระดับปริญญาตรี โดยจะมีรายรับไม่เกินเดือนละ 100,000 บาท และมีจำนวนพนักงานน้อยกว่า 30 คน ซึ่งแสดงให้เห็นถึงขนาดของกิจการว่าไม่ใหญ่มากนัก สำหรับต้นทุนที่ใช้ไปในการยื่นแบบ ของ ภ.ง.ด.50 นั้น เนื่องจากผู้ตอบแบบสอบถามให้ข้อมูลไว้ไม่ครบถ้วน ทำให้ไม่สามารถที่จะคำนวณหาต้นทุนได้ แต่จากผลการศึกษาเบื้องต้น พบว่าผู้ยื่นแบบส่วนใหญ่จะทำการยื่นแบบที่สำนักงานสรรพากรสาขา มากกว่ายื่นแบบผ่านเครือข่ายอินเทอร์เน็ต จึงพบจะสรุปได้ว่าต้นทุนที่ใช้ไปในการยื่นแบบที่สำนักงานสรรพากรสาขา ต่ำกว่าการยื่นแบบผ่านเครือข่ายอินเทอร์เน็ต โดยอาศัยแนวการตัดสินใจของบุคคลธรรมดาที่ว่าผู้ยื่นแบบจะเลือกทางเลือกที่จะใช้ต้นทุนต่ำที่สุดในการยื่นแบบ